

b) vdovám (družkám), které pečují aspoň o dvě vlastní nezaopatřené děti mladší 16 let aneb které překročily 55. rok svého věku; těmto jest též zvýšiti příplatek 120 Kč na 200 Kč;

c) sirotkům;

d) předkům, o nichž jest známo, že jsou výdělků neschnopi (na př. na základě lékařského vysvědčení).

(3) Rovněž bez dalšího jest zvýšiti ostatní požitky, které jsou vypláceny na základě důchodu a poměrnou částí jeho. Kde jest již ze spisů známo, že by invalidovi podle novely příslušel příplatek na manželku, jest mu také tento od 1. února 1922 vypláceti.

(4) Sirotkům, kterým důchod přestal již býti vyplácen z důvodu, že dosáhli věku 16 let, kteří však dnem 1. února 1922 nedosáhli ještě věku 18 let, budiž obnoveno vyplácení důchodu od 1. února 1922 až do dosažení 18 let. Totéž platí obdobně o příplatcích na děti invalidů (§ 10, odst. 1., zákona).

(5) V ostatních případech mají váleční poškození povinnost hlásiti se, chtějí-li uplatniti některou jinou změnu vyplývající vzhledem k zákonu ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., ze zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., do lhůty určené v čl. IV. zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., t. j. nejdéle dnem 31. ledna 1923 včetně. Jinak zaniká jejich nárok a bude s nimi jednáno podle zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n.

(6) Zemským úřadům pro péči o válečné poškozené zůstává v každém případě vyhrazeno právo uvedené v § 31, odst. 1., lit. a), zákona, totiž přezkoumati kdykoliv znovu podmínky důchodu, a důchod pak úplně nebo částečně zastaviti.

K l á n k u V. téhož zákona.

(1) Kdekoli se v tomto nařízení mluví o zákoně bez bližšího označení, jest tím míněn zákon ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n. (zákon o požitcích válečných poškozenců), ve znění opraveném a doplněném zákonem ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n. (novelou k zákonu o požitcích válečných poškozenců).

(2) Toto nařízení nabývá účinnosti současně se zákonem ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n., tedy dnem 1. února 1922; současně pozbývá platnosti vládní nařízení ze dne 4. května 1920, č. 346 Sb. z. a n.

(3) Provésti toto nařízení se ukládá ministru sociální péče v dohodě se súčasnými ministry.

Švehla v. r.

Habrman v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Dr. Rašín v. r.
Bechyně v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Šrámek v. r.	Tučný v. r.
Dr. Markovič v. r.	

364.

Zákon ze dne 1. prosince 1922, jímž se povoluje dodatečný úvěr k podpoře nezaměstnaných a k členení nezaměstnanosti vůbec.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Č l á n e k I.

Ku provádění zákona o podpoře nezaměstnaných a členení nezaměstnanosti vůbec ze dne 12. srpna 1921, čís. 322 Sb. z. a n., ve znění zákona ze dne 21. prosince 1921, čís. 482 Sb. z. a n., prodlouženého zákonem ze dne 4. dubna 1922, čís. 115 Sb. z. a n., jakož aby se provádělo nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. ledna 1922, čís. 11 Sb. z. a n., povoluje se na rok 1922 nad peníz, ve státním rozpočtu pro rok 1922 uvedený, částka 100,000,000 Kč.

Č l á n e k II.

Ministr financí se zmocňuje, aby částku v článku I. uvedenou opatřil úvěrními operacemi, pokud by se nenalezla úhrada ve státním rozpočtu pro rok 1922.

Č l á n e k III.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.
Švehla v. r.
Habrman v. r.